

danne exceptionelle Bestemmelser tilstaae Bankens Repræsentanter og Directeurer en udelukkende Adgang til under sørdeles gunstige Bilkaar at erhverve Actieret i Banken, saaledes som dette netop paa en vis Maade hidtil har været Tilsæddet ved de Indskud, som de nye tiltrædende Repræsentanter have havt Tilladelse at gjøre, endog til et Beløb af indtil 1000 Rbdlr., skjønt der upaatvilelig ikke derved er tilsigtet nogen Begunstigelse for Vedkommende.

Det er sageledes vistnok uden Hjemmel i Banklovgivningen, naar man har indrommet Bankens Repræsentanter Ret til at gjøre Indskud i Banken og derved erhverve Actieret i samme. Isærdeleshed er det uden al Hjemmel, at et saadant Indskud skulde kunne skee for et større Beløb end 500 Rbdlr. At det løb bestemte Antal af 5 Actier endog skulde stjenkes enhver tiltrædende Repræsentant, er en saa besynderlig Mæning, at man ikke kan tilbageholde sin Forundring over, at en saa tønsom Mand, som Prof. Sibbern kan fremsette samme.

Museum for Thorvaldsens Arbeider.

Et Dannelsen af et saadant Museum stræber en Forening af flere af Hovedstadens anseete Mænd at samle Bidrag. De have udstedt en Indbydelse, som opfordrer hele Folket til at bidrage til Wærket Fuldbringelse. Man har til Hensigt i dette Museum at samle alle Thorvaldsens Værker, deels i Marmor, deels i Gipsafsløbninger.

Denne Plan er allerede af flere Blade blevet omtalt, og da Indbydelsen er udsendt rundt omkring, skal vi have ladt den tale for sig selv, naar vi ikke ansaae det for nødvendigt at møde et Par Indvendinger, der hyppigt gjøres mod den. Man mener nemlig, at vi have altfor faa af Thorvaldsens Arbeider i Marmor, til at vi

derfor skulde tænke paa at bygge et Museum, der let kan sluge et Par hundrede tusind Daler, og at en saadan Bekostning vilde være urimelig for at bevare Gipsafsløbninger; at vi have saa mange offentlige Bygninger, der ikke benyttes, af hvilke man let kunde indrette een, istedetfor ved store Bekostninger at opføre en ny; at et saadant Foretagende ikke kan komme ifstand, uden at selv de lavere Klasser bidrage, men at disse aldeles intet Begreb kunne gjøre sig herom, og derfor kun ved Autoritet ere at bevæge dertil, hvilket synes en uværdig Evang; endelig at det er upassende, at tænke herpaa paa en Tid, hvor Alle trykkes af privat og offentlig Nød, og hvor der er saa mange andre vigtige Foranstaltninger, der enten lide af trykkende Pengemangel eller af denne Grund set ikke kunne komme ifstand.

Til de første Punkter svares af sagkyndige Mænd, at selv for en Samling af Gipsafsløbninger, naar den er complet, er det Umagen værd at gjøre en betydelig Bekostning; men at Talen desuden ikke blot kan være om Gipsafsløbninger, thi vi have allerede ikke faa af Thorvaldsens Arbeider i Marmor, og vi nære det Haab, at mange flere af disse eengang ville finde deres Hjem der, hvorfra den store Kunstmaler udgik. Vi formode, at man herved figter til det Rygte, som sikkert de Fleste af vore Læsere have hørt, at Thorvaldsen skulde have ifinde at testamentere til Danmark sin meget betydelige Samling af Kunstmaler. Hvordan dette Rygte er grundet, kunne vi naturligvis ikke vide, men saa meget synes vi, at Thorvaldsen maa faae langt mere Lyst til at udføre et saadant Forsæt, der er hans Kjærlighed til Danmark og hans broderske Sindelag for alle sine Landsmænd verdigt, naar han kan vente, at en saadan Gave vilde blive paaskjønnet og rigtig benyttet af Modtagerne. Men at den vil blive paaskjønnet, kan han ikke slutte af hvad der hidtil er skeet. Det haandgribeliste, og for hans Hjerte kjæreste, Bevisis herpaa vil han faae ved at se Stationen forene sig for at bevare hans Arbeider

i en til deres Værd svarende Bolig. Og da vil der vel ikke kunne være nogen Divil om, at det Forsæt, der er udsprunget af Kjærlighed til Danmark, vil styrkes og modnes til Udførelse hos ham, naar han seer, at Danmark ogsaa har ham kjær, og at det ikke blot er Kunstens Venner her som oversat, der beundre og høitagede ham, men at det er Folket, den Ringe som den Store, der elsker ham som en Broder, og er stolt af sin Landsmands udsadelige Kunstmaler.

Men om han vil efterlade Danmark sine uvurdeelige Skatte, er uvist; hvorfor da, uden at have Vished herom, samle til en Bygnings Opførelse." Hertil svares ganske simpelt, at der upaatvileligen ikke vil blive rørt en Skilling af Bidragene, for man har Vished om, at man har Kunstmaler, der fortjene en Bygning. Derfor maae sikkert alle Bidragene betragtes som tegnede under denne udtrykkelige Betingelse, der sikrer mod en overilet, uhensigtsmæssig Anvendelse.

Hvad en ældre Bygnings Indretning til Museum angaaer, da bemærkes der, at dette vanskeligt lader sig gjøre, og i alt Fald heller ikke uden store Bekostninger, da Lyset skal falde fra oven, og ældre Bygninger ikke ere saaledes indrettede, at større Marmorarbeider kunne bringes op i dem. Og selv ved store Bekostningers Anvendelse vilde man dog neppe faae et ret passende Lokale. Der bemærkes forresten, at en nærmere Plan for Bidragenes Anvendelse vil blive lagt, at denne, hvis den bliver udført, i Detail vil blive forelagt Publikum, og at der saaledes, naar den almindigt drofes, ikke er Fare for at Folks Penge ville blive anvendte paa en uhensigtsmæssig Maade.

At de lavere Klasser ikke ved etlags Autoritetstvang bor drives til at bidrage, deri ere vi enige, og kan man ikke gjøre Sagen begrænkelig for Folk, og saaledes bevæge dem til at give deres Skjærv, bor man vist ikke benytte sig af den Indflydelse, som ydre Stilling eller andre slige Forhold give os over de lavere Stænder.

At Tidspunktet i visse Henseender er ugun-

stigt, nægte vi ikke, men Hovedsagen er dog altid: at man nok har Raad til hvad man ret har Lyst til. Det kommer altsaa mest an paa at vække Sandsen for et saadant Foretagende; Pengene komme da af sig selv. Folk have Lyst til at spille i Ballotteriet, og kaste paa denne Maade aarlig langt større Summer bort end et Museum vilde koste. Desuden maa man vel mørke, at det under kritiske Omstændigheder ikke altid er den forsigtigste Adfaerd, der er den rigtigste. For nogle Aar siden forlangte det franske Ministerium af Kammeret en Credit paa over 100 Mill. Francs til at fuldføre Kanaler, anlægge Veie, Havne og andre gavnlige Indretninger — og dog havde man netop paa den Tid en betydelig Underbalance. Det var en kjæk, og fuldkommen rigtig Anskuelse: disse 100 Millioner maae man være vis paa vilde bære rigelige indirekte Renter. Saaledes vil det ogsaa gaae med dette Wærk, thi om det end ikke som hine Foretagender vil tjene til den materielle Productions Oplivelse, saa vil det dog ufeilbarlig tjene til at oplive og styrke det, der er ligesaa vigtigt som hin. Wel kurde man endog sige, at den største Deel af den Sum, som vil medgaae til et Museums Opførelse, vil komme Landets Arbeidere til gode, og altsaa i næringlosse Tider vil stiftse en desto større directe Nutte for Industrien, og at København blot for et saadant Museums Skyld vil faae mange Besøg, som dat ellers vilde savne, hvad der ogsaa vil forskaffe Mange en ikke blot sieblikkelig Fortjeneste. Men herpaa lægge vi ikke saa megen Vægt, som paa de Frugter, dette Foretagende paa en anden Maade vil bære. Det vil vise os, hvad der ved Kjæsterne's Forening lader sig opnaae, det vil give os Mod og Lyst til ogsaa i andre Retninger at samle vore Kjæster til store og velgjørende Niemeds Opnaaelse; det vil bidrage til at vække og nære den Overbeviisning, at om end vore Kjæster ere ringe, saa kunne vi dog udrette. Meget, naar vi blot vove at troe paa Muligheden deraf. Wel sandt, der kan være

Føretagender, der ere ligesaa vigtige, men det vil være vanskeligt at finde et, der i den Grad kan vente hele Folkets Understøttelse. Thi den store Mand, som fremgaaer af Folkets Midte, er ret egentlig Folkets Mand; Alle føle sig stolte ved at vide ham fremgaaet af deres Midte, Alle til-egne sig en Deel af den Verømmelse, som tilflyder ham; det er som hostede man, hvor man ikke har saaet.

Og at dette Føretagende vil hjelpe til at vække Kunstsandsen, og altsaa Sandsen for et mere forædlet Liv, i Kredse, hvor den hidtil har slumret, hvo tvivler herom? Skulde et Museum, der indeholder nogle af de fortroligste Kunstmalerier, som den nuværende Tid har fremdragt, og hvortil Adgangen forhaabentlig kommer til at staae hele Folket aaben, ikke bidrage til hos dette at vække Sandsen for det Skjonne og Edle; ikke hos dette fremkalde den Kjørlighed til og Agtelse for Kunsten, som er saa velgjørende baade det enkelte Menneske og for et Folk, og som Kunstværkers Beskuen snarest vækker? Derom kan der vist ikke være mere end en Mening.

Vi ønske da dette nationale Føretagende en ret national Fremgang. Vi kunne ikke tvivle om, at det vil lykkes, naar Føretagendets rette Betydning blot bliver gjort Folket indlysende, at saae dette Nationalmonument rejst alene ved private Bidrag, thi at Kongen og den kongelige Familie i dette Unliggende med Kongelig Gavnmildhed vil slukke sig til de Private, tor vi vel ansee som afgjort. At et saadant Monuments Bedlige holdelse derimod vil blive overtaget af Staten, synes næsten at forstaae sig af sig selv, thi det maa være Staten vigtigt at eie et øgte Nationalmonument, lige hæderligt for Kunstneren, hvem det reistes, som for Folket, der rejste det.

Om Lotteriespilletts Udbredelse.

Vi have allerede eengang i dette Blad (for Aargang № 17) meddeelt et Bidrag, der maatte tjene til at vise hvor udbredt Hanget og Daa-skabet til at spille i Lotteriet destoværrer. Til den 1341de Trækning i Kjøbenhavn, i Januar 1831, vare ikke mindre end 3160 Sedltagne i 6 Stæder i Fyens Stift, der havde Folkemængde af 20000 Mennesker, og i det højest talte 4000 Familier. Man indvendte mod det Argument, at det kunde være en Tilfældighed, der netop til denne Trækning vare gjort saa mange Indsatser, og at et saadant isoleret Factum intet bevise

I midlertid have vi nu igjen nylig haft den Tilfælde, at Lotteriesedlerne fra Fyens Stift er formedelst Listernes forsinkede Ankomst, blevne en Klærede ugyldige til den 1444de Kjøbenhavnske Trækning, og saaledes er det kommet til offentlig Kundskab, hvad man ellers ikke kan erfare, hvor mange Sedler der til en eneste Trækning ere tagne i de samme 6 Kjøbstæder i Fyens Stift.

J Odense	vare tagne	1901	Sedler
" Svendborg	.....	455	—
" Assens	.....	711	—
" Nyborg	.....	321	—
" Faaborg	.....	343	—
" Rudkøbing	.....	257	—

Tilsammen 3988 Sedler

Man indvende ikke, at ogsaa Andre end disse Kjøbstæders Indbaanere have gjort Indsatser i dervedværende Collectioner; vi indromme dette. Men lad ogsaa en Folkemængde, der er ligesaa stor som disse Kjøbstæders, i denne Henseende regnes til Stædernes Befolkning; er det ikke et sørgetlig Phænomen, at der iblandt 40000 Mennesker findes 4000 Lotteriespillere.

Naa skal dog denne Landeplage ophøre? Naar skal denne — Flid, Orden, Industri, Sædelighed og alle Dyder myrdende — Hydra fældes?

☞ Af dette Tidskrift udgaaer ugentlig et Nummer om Løverdagen. Subscriptionsprisen er 8 kr. Sedler og Tegn kvartaliter. Enkelte Nummere salges ikke. Bidrag modtages og honoreres af Redacteuren.